

Junkers Ju 87D-5N

1/72

CZ

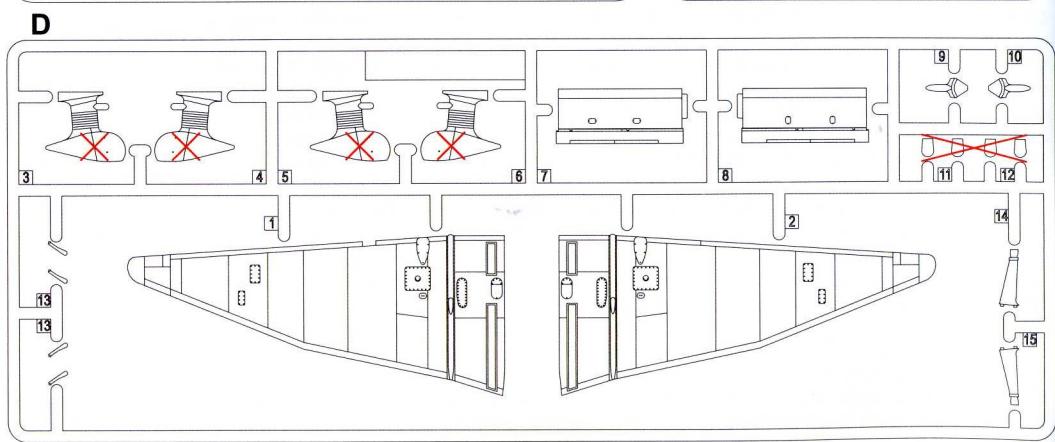
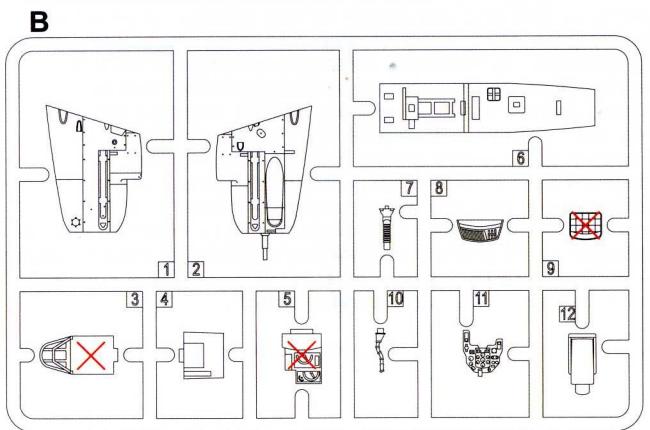
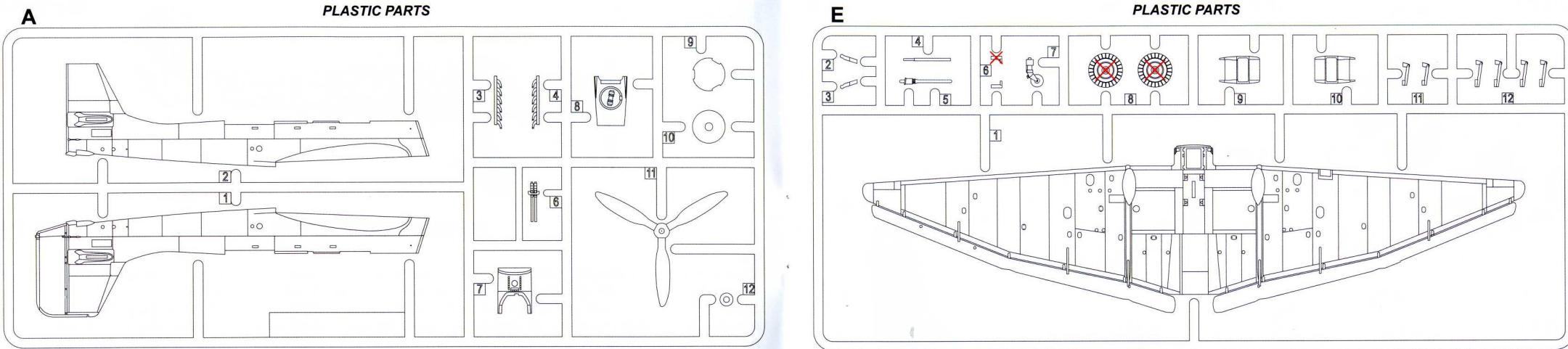
V rámci budování Luftwaffe ve třicátých letech dvacátého století se jednou z nejvýznamnějších kategorií letadel zavedených do výzbroje staly střemhlavé bombardéry. Soutěž o nový typ bombardéru nazvaný Sturzkampfflugzeug, zkráceně Stuka vyhrála firma Junkers se svým typem Ju 87A. Jméno kategorie se přeneslo na nový typ, bojově nasazený ve Španělské občanské válce. Jinak sloužil k výcviku. U bojových jednotek je nahradil verze Ju 87B a R, které na začátku druhé světové války prožily svou hvězdnou hodinu. Až bitva o Británii ukázala, že Ju 87B nebo jeho dálkové varianty Ju 87R jsou, bez mocné ochrany stíhaček, velmi zranitelné. Luftwaffe ale nutně potřebovala letouny této kategorie. Navíc v obrovských prostorách východní fronty nebyla stíhací ochrana tak nutná, protože i stíhačky protivníka byly rozptýleny. Proto bylo pokračováno ve vývoji. Nová verze Ju 87D byla aerodynamicky zjemněna, chladič byl rozdělen na dva a umístěn pod křídlo. Nový byl i překryt kabiny a pancéřováním, střelec dostal ochraně zadní polosféry dvojkulomet MG81Z. K pohonu byla vybrána výkonnější varianta motoru Jumo 211J. Díky tomu nosnost pum vzrostla téměř čtyřikrát. Verze Ju 87D byla vyráběna v řadě subverzí od verze Ju 87D-1 až po Ju 87D-8. Verze Junkers Ju 87D-5 dostala prodloužené křídlo a kulometry v křidle byly nahrazeny účinnějšími kanóny MG 151 ráže 20 mm. Ju 87D byly používány jako střemhlavé bombardéry, vlekače kluzáků a bez brzd střemhlavého letu jako bitevní a noční bombardéry. V této roli vydržely Stuky až do konce války a to nejen v Luftwaffe. Junkersy Ju 87D se dostaly do výzbroje letectev Itálie, Rumunska, Maďarska, Slovenského Štátu a Bulharska. Po přechodu některých uživatelů na spojeneckou stranu byly Stuky použity i proti německým vojskům. Poslední sériovou verzí se stala verze Ju 87G. Ta na verzi D navázala, ale byla vyzbrojena protitankovými kanóny a určena k boji s nepřátelskými tanky.

rozpětí: 15,00 m, délka: 11,50 m, max. rychlosť: 400 km/h ve výšce 4100 m, dostup: 7500 m, max. dolet: 1530 km, max. nosnost pum: 1800 kg

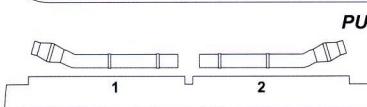
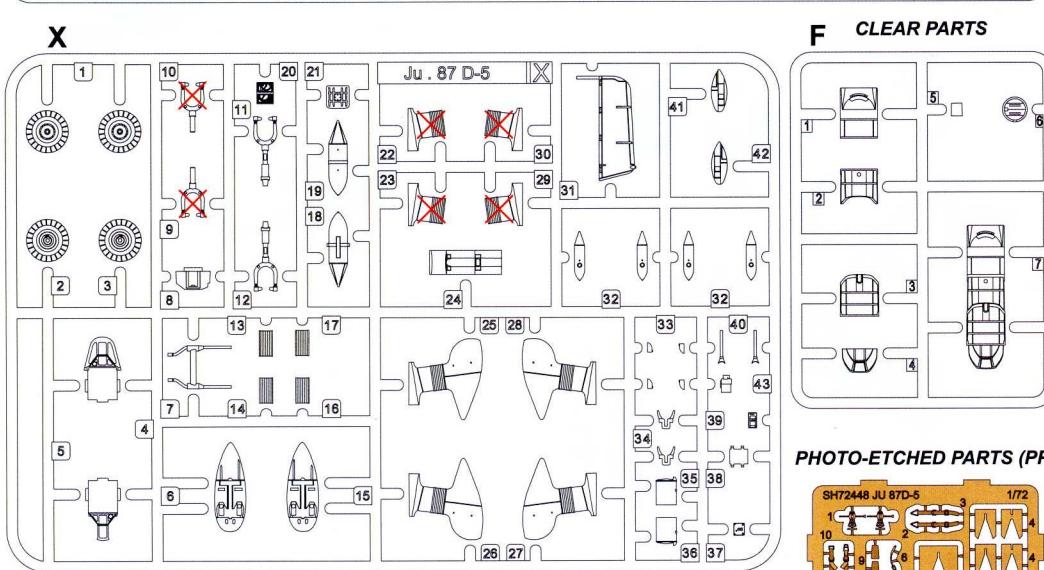
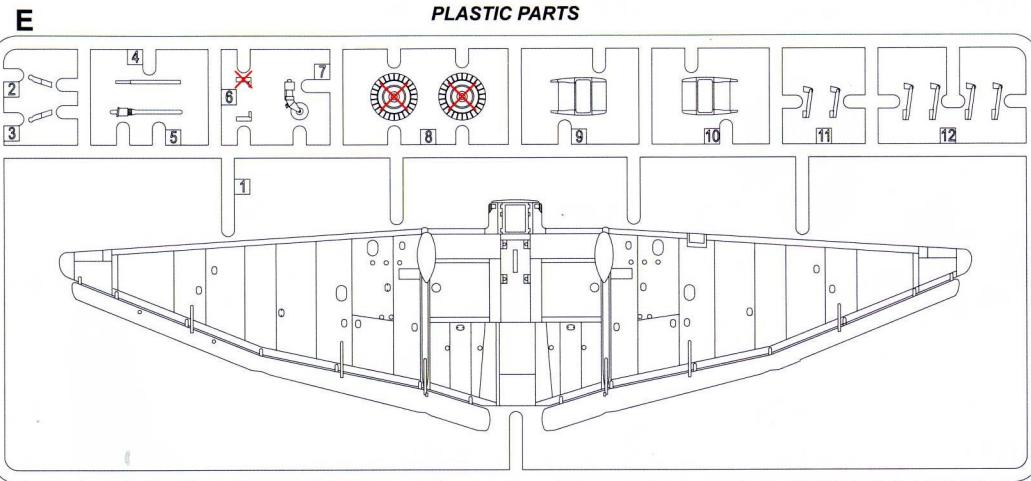
EN

During the building of the Luftwaffe, dive bomber aeroplanes became one of the most important categories of aircraft introduced to service. The competition for a new type of bomber called the Sturzkampfflugzeug, or shortened Stuka, was won by Junkers company with their Ju 87A type. The name of the category transferred to the new type, which was first military deployed in the Spanish Civil War but aside from that was only used in the training role. In combat units, the first versions of the Stuka were replaced by the 87B and 87R versions, which at the beginning of the Second World War enjoyed their finest hour. Only the Battle of Britain clearly showed that the Ju 87B or the long range 87R variety are extremely vulnerable aeroplanes when left without escort fighters. Nevertheless, the Luftwaffe desperately needed aircraft of this category. On top of that, in the vast areas of the Eastern Front, the fighter aircraft protection was not that necessary as the enemy fighters were quite scarce. So, the development of the type went on. The new version, named the Ju 87D, featured refined aerodynamics, the engine radiator was split in two and repositioned under the wings. The canopy of a different style was also fitted with armoured glass and the rear gunner was armed with a twin MG81Z machine gun to protect the rear hemisphere. The D version was equipped with a more powerful Jumo 211J engine which almost four times increased the bomb payload. The Ju 87D type was produced in a number of sub-varieties, ranging from the Ju 87D-1 to D-8. The D-5 featured wings with extended span and the wing machine guns were replaced by 20mm MG151 cannon with heavier punch. The Ju 87D was used in the dive bomber role, to tow military gliders, and also flew as a night bomber or a ground attack aircraft – in this instance with the dive brakes removed, and these two latter were the roles in which the Stuka went on serving until the end of the war. And not just with the German Luftwaffe, as the type was also operated by the military of Italy, Rumania, Hungary, Bulgaria and the Slovak State. When some of these countries switched the side, their Stukas were also used even against German forces. The final version to see service was the Ju 87G, basically a follow up to the D version, differing in the anti-tank underwing cannon under each wing.

Span: 15.00 m, length: 11.50 m, maximum speed: 400 km/h at 4,100 m, ceiling: 7,500 m, max.range: 1,530 km, max. bomb payload: 1,800kg

SH72458 Junkers Ju 87D-5N 2

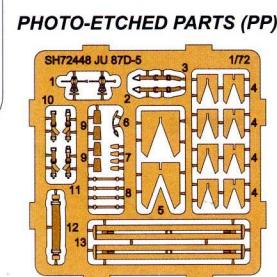
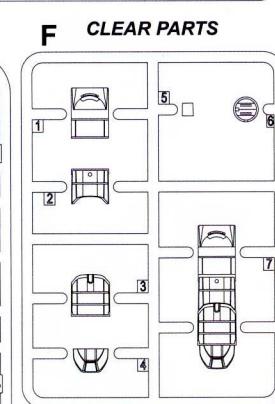

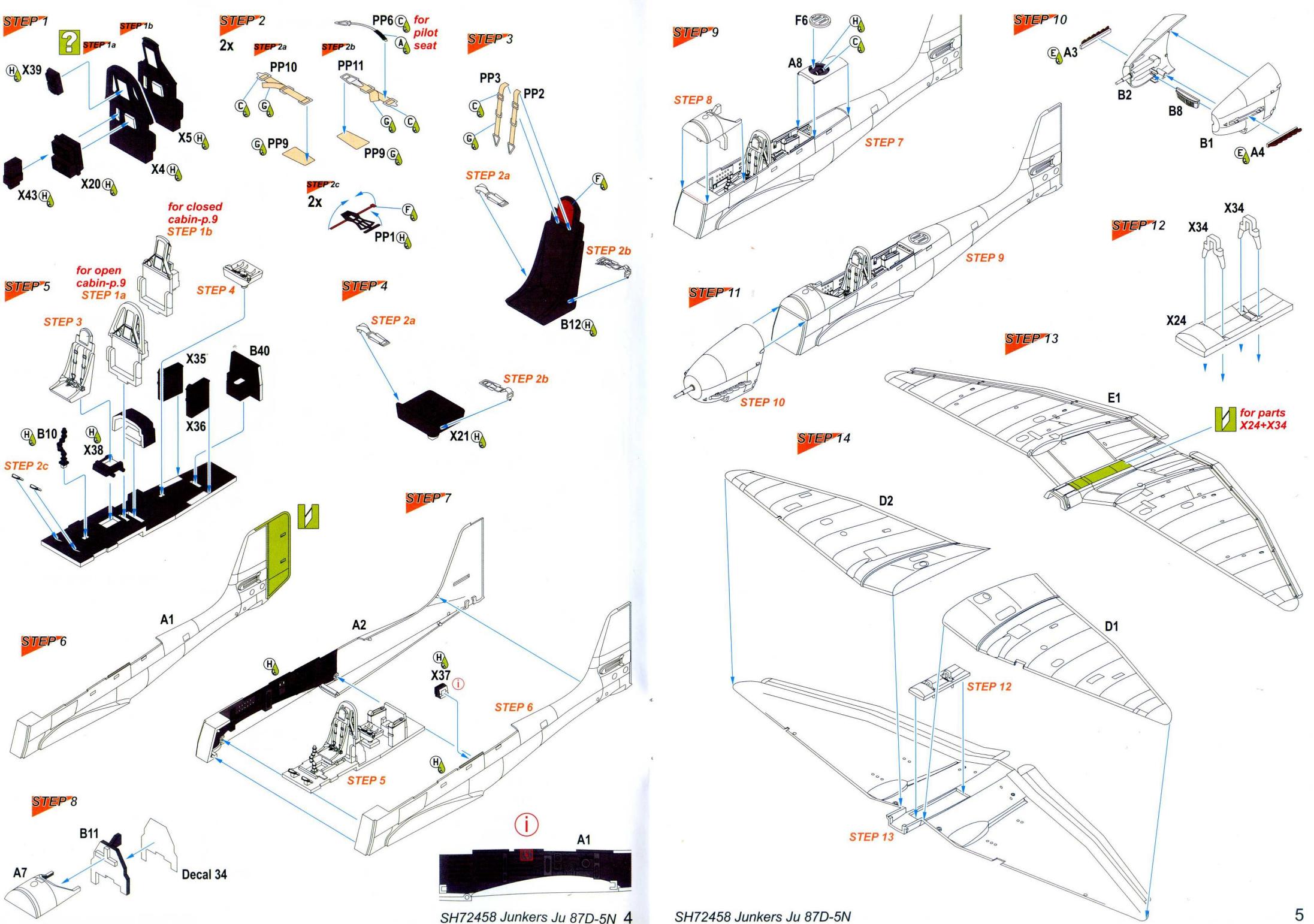
Tento díl nepoužít
Do not use this part

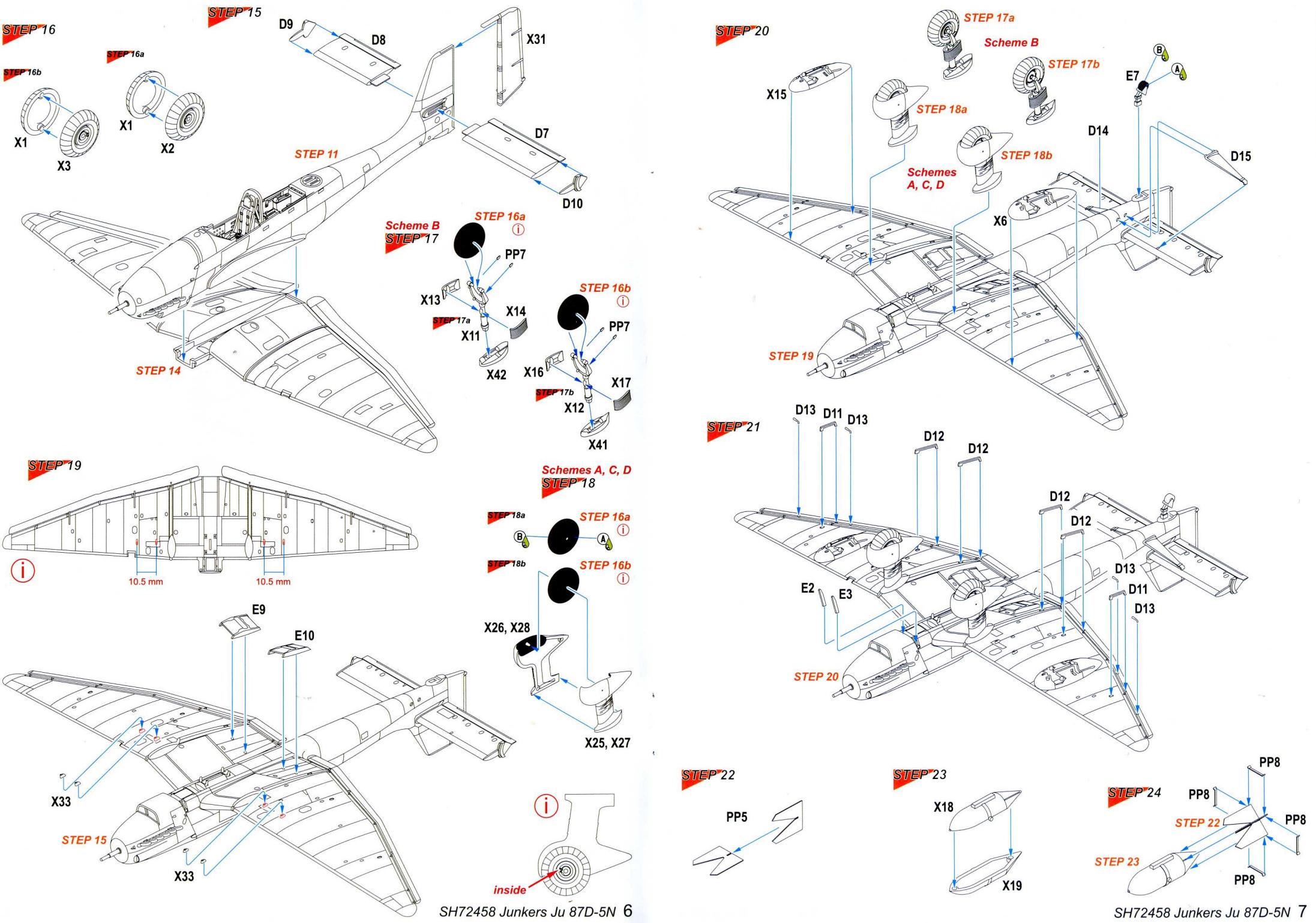
Karty CURZE / CURZE Colour No.

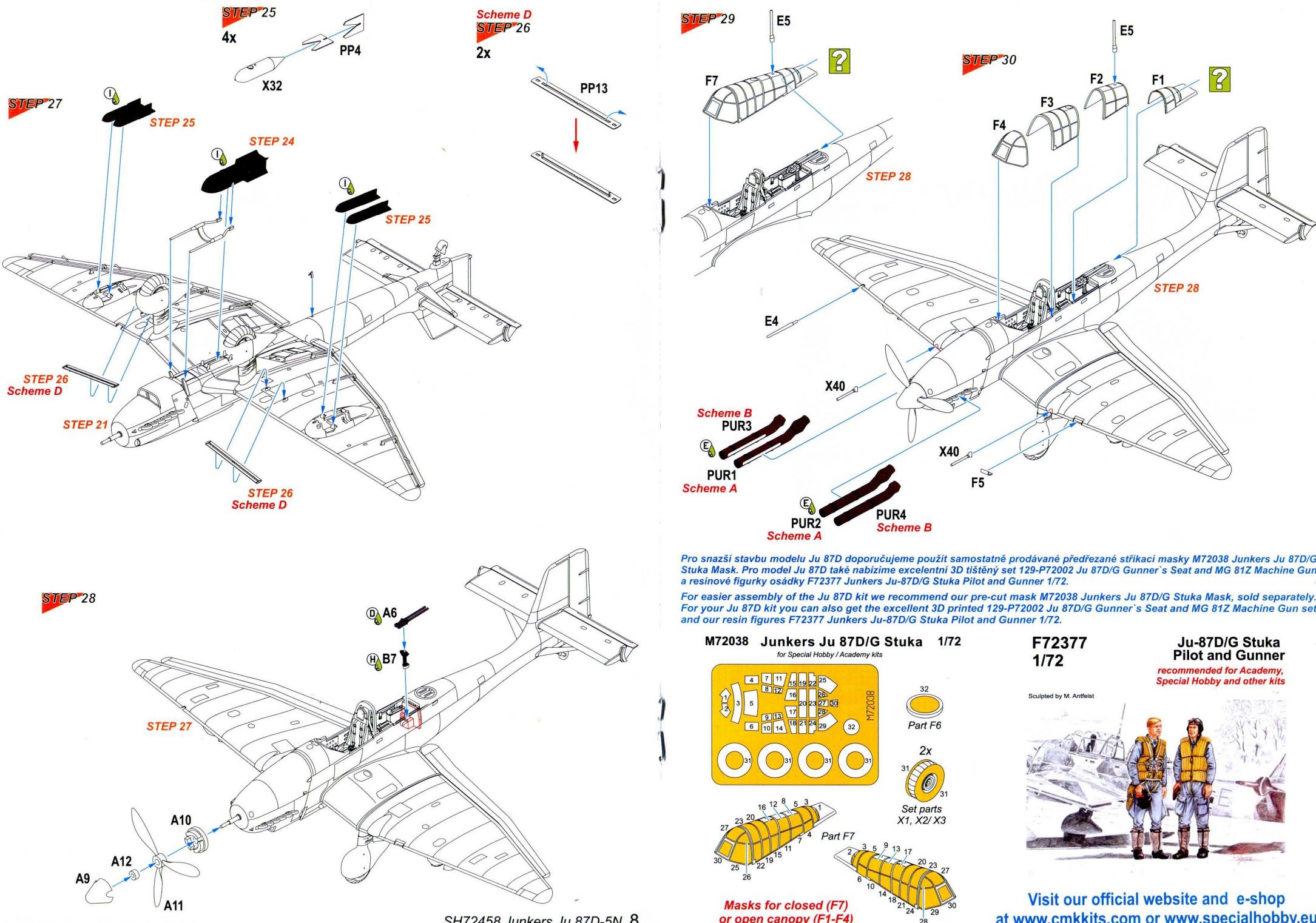
A Černá / Black	I Tmavá zelená / Dark Green RLM 71	H64 / C17
B Barva pneu / Tire Black	II Černo zelená / Black Green RLM 70	H65 / C18
C Hliník / Aluminium	III Světlá modrá / Light Blue RLM 65	H67 / C115
D Tmavý kov / Dark Iron	IV Písková / Sandy Brown RLM 79	H66 / C119
E Opálený kov / Burnt Iron	V Šedá / Grey RLM 02	H70 / C60
F Červeno hnědá / Red Brown	VI Žlutá / Yellow RLM 04	H413 / C113
G Barva plátna / Tan	VII Bílá / White	H11 / C62
H Šedá RLM 66 / Grey RLM 66		

SH72458 Junkers Ju 87D-5N 3

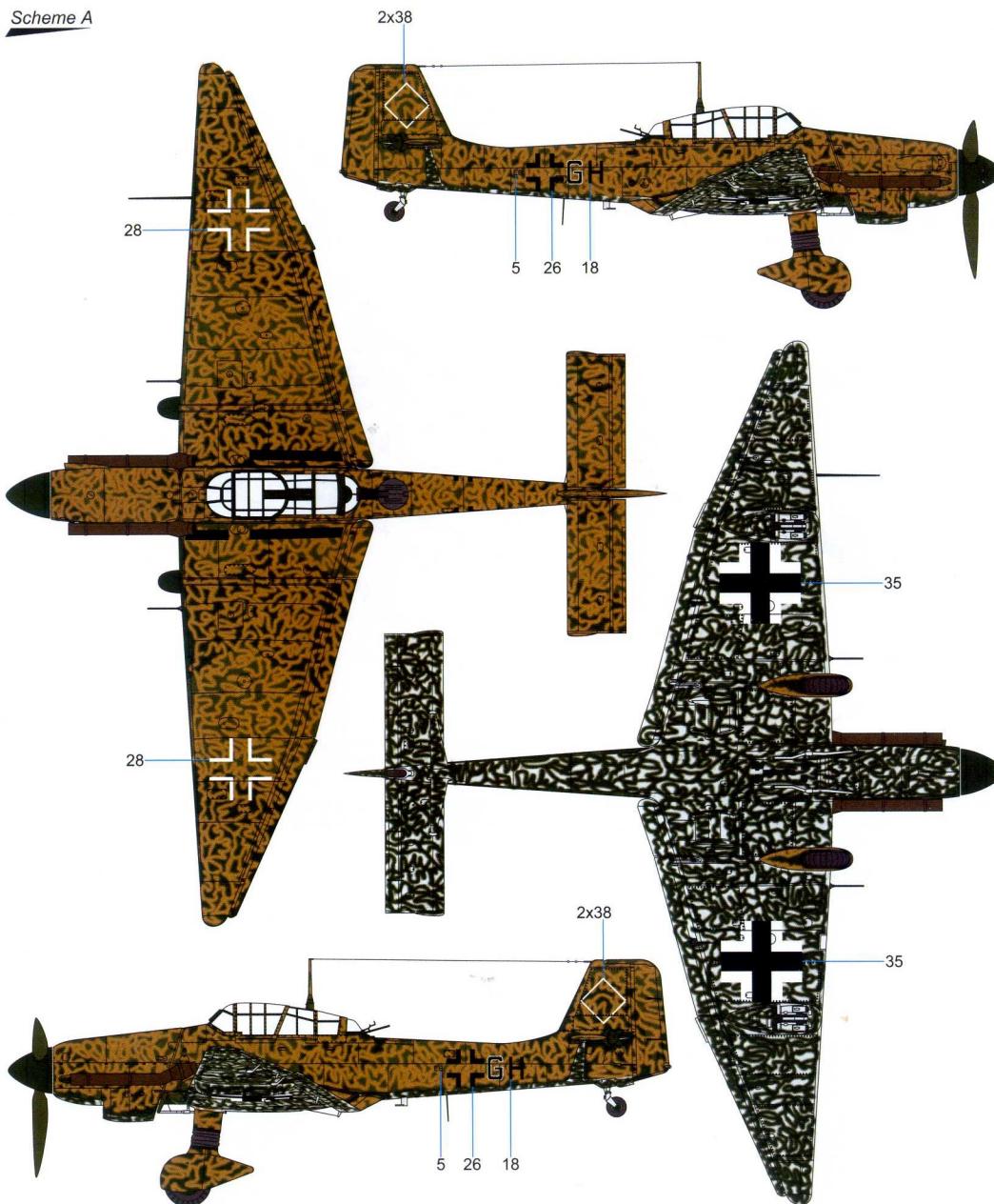

Junkers Ju 87D-5N, E8+GH, pilot Fhj.-Ofw von Grone, 1./ NSGr.9, Itálie, jaro 1944. Přes tmavé zelenou/černozelenou segmentovou kamufláž byly nastříkány pískové 'hady'. Podobné hady, ale tmavou barvou byly pokryty původně světle modré spodní plochy. Letoun byl vybaven nočními výfuky a měl pravděpodobně odmontovány aerodynamické brzdy střemhlavého letu.

Scheme A

Černo zelená
Black Green
H65 / C18
RLM 70 Schwarzgrün

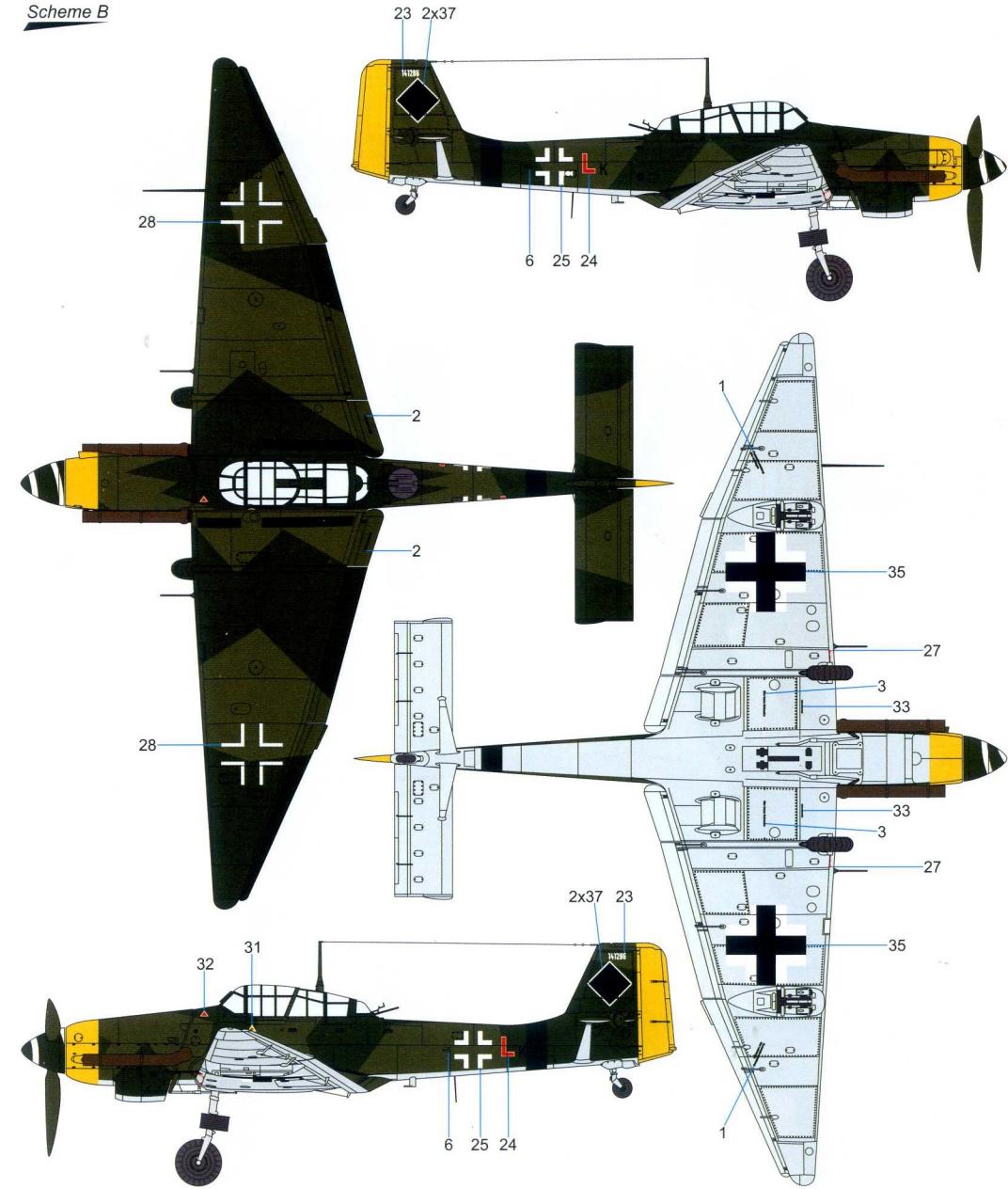
Tmavá zelená
Dark Green
H64 / C17
RLM 71 Dunkelgrün

Světlá modrá
Light Blue
H67 / C115
RLM 65 Lichtblau

Písková
Sandy Brown
H66 / C119
RLM 79 Sandgelb

Junkers Ju 87D-5N, E8+GH, pilot Fhj.-Ofw von Grone, 1./ NSGr.9, Italy, Spring 1944. The camouflage consisted of a sand brown-coloured meander pattern applied over the standard dark green-black green splinter scheme. A similar pattern in a dark colour was also on the light blue undersides. The aircraft was fitted with night type exhausts and the dive brakes were most likely removed.

Scheme B

Černo zelená
Black Green
H65 / C18
RLM 70 Schwarzgrün

Tmavá zelená
Dark Green
H64 / C17
RLM 71 Dunkelgrün

Světlá modrá
Light Blue
H67 / C115
RLM 65 Lichtblau

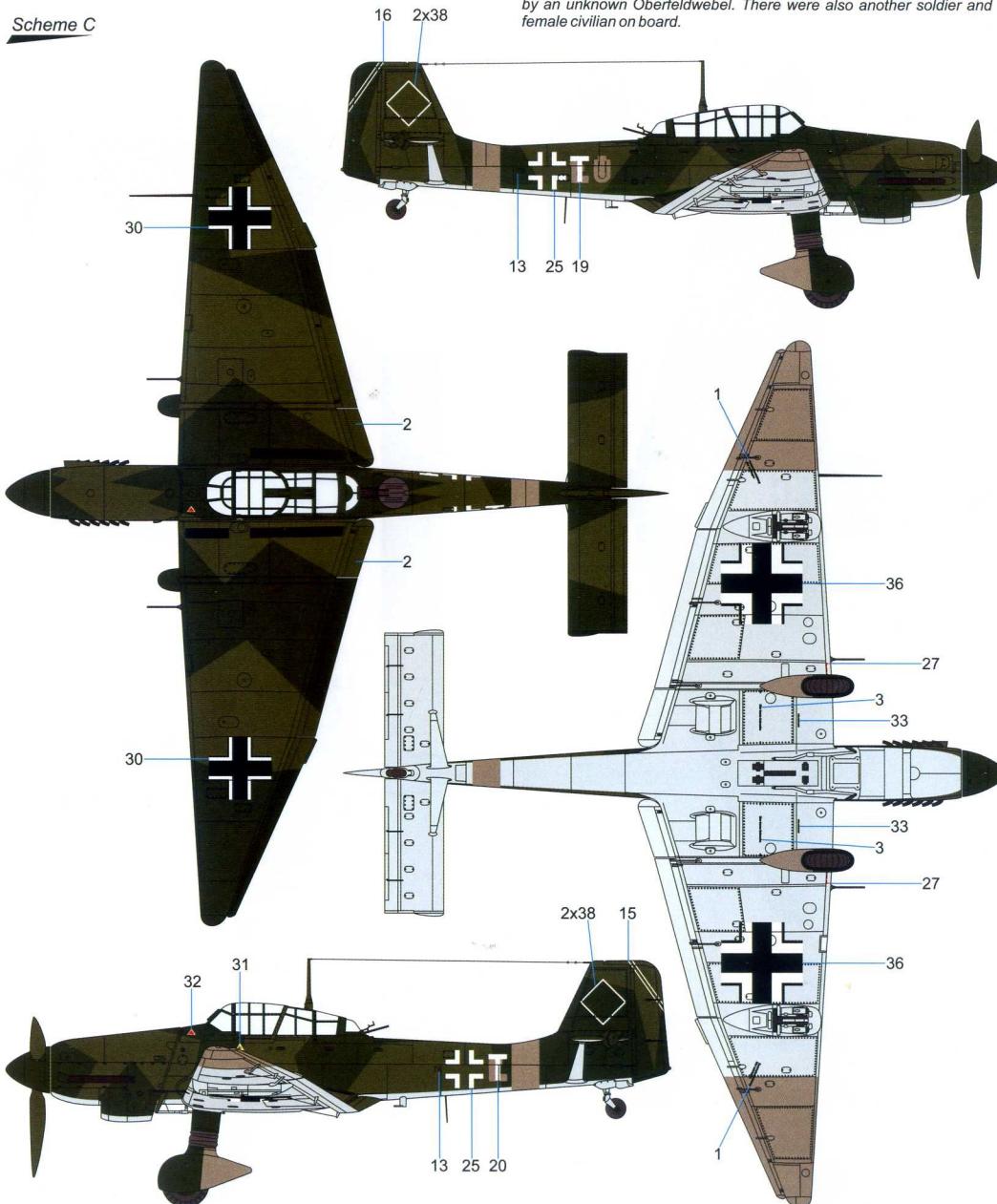
Žlutá
Yellow
H4 / C4

Junkers Ju 87D-5N, W.Nr. 141286, 5B+LK, Fürth, 8. květen 1945. Letoun patřící NSGr.10 se stal na konci války kořistí US Army.

Junkers Ju 87D-5N, W.Nr. 141286, 5B+LK, Fürth, 8 May 1945. The aircraft was operated by NSGr.10 and at the end of the war it fell into the hands of the US Army.

Junkers Ju 87D-5, T6+TU, 10.(Pz)/SG 2, Kitzingen, Německo, 8.květen 1945. Tato Stuka, vybavená zařízením pro vlek kluzáků, přletěla do Kitzingenu, který byl od dubna v rukách USAAAF, z letiště v Mimon (dnes letiště Hradčany v České republice) ve skupině tří Ju 87 a čtyř Fw 190 vedené Oberstem H.-U. Rudelem. Dle některých pramenů jí měl pilotovat major Kurt Lau, jiné prameny tvrdí, že Lau použil Fw 190 a T6+TU pilotoval neznámý Oberfeldwebel. Cestujícími byl další voják a civilistka.

Scheme C

Černo zelená
Black Green
H65 / C18
RLM 70 Schwarzgrün

Tmavá zelená
Dark Green
H64 / C17
RLM 71 Dunkelgrün

Světlá modrá
Light Blue
H67 / C115
RLM 65 Lichtblau

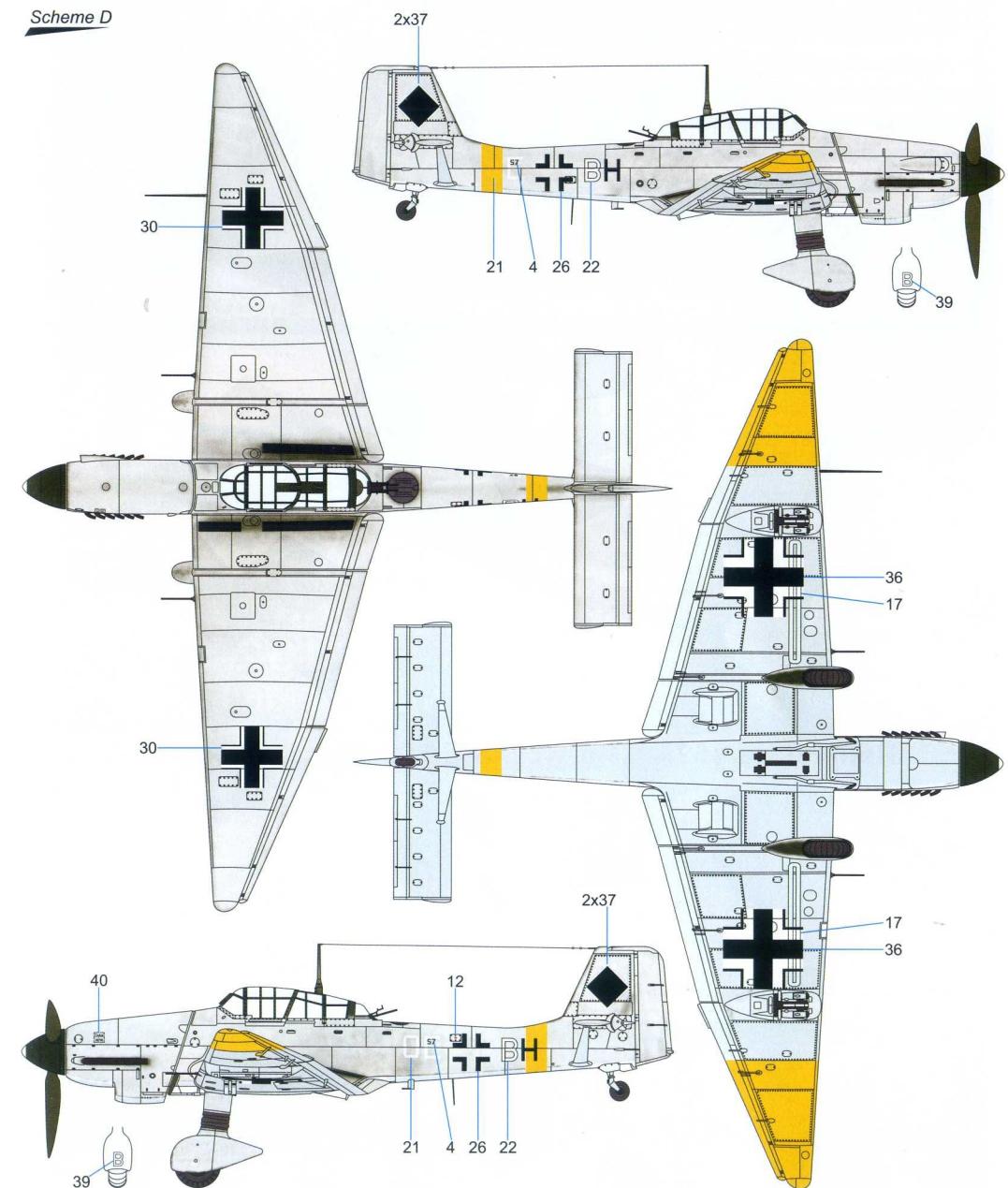
Šedá
Grey
H70 / C60
RLM 02 Grau

Junkers Ju 87D-5, T6+TU, 10.(Pz)/SG 2, Kitzingen, Germany, 8 May 1945. This Stuka, fitted with a glider tug device, made a flight from Mimon base (today Hradecany airfield in Czech Republic) to Kitzingen, Germany, which airfield had already been seized (since April) by the USAAF, flying in a group with three other Ju 87s and four Fw 190s, led by Oberst H.-U. Rudel. Some sources claim the Stuka was supposedly flown by Maj. Kurt Lau while others say that Lau flew in a Fw 190 and T6+TU was used by an unknown Oberfeldwebel. There were also another soldier and a female civilian on board.

Junkers Ju 87D-5, S7+BH, 1./SG3, letiště Dorpat (nyní Tartu v Estonsku) okupovaném území Sovětského svazu, zima 1943/44.

Junkers Ju 87D-5, S7+BH, 1./SG3, Dorpat airfield (today Tartu in Estonia), occupied territory of the Soviet Union, Winter 1943/44.

Scheme D

Černo zelená
Black Green
H65 / C18
RLM 70 Schwarzgrün

Tmavá zelená
Dark Green
H64 / C17
RLM 71 Dunkelgrün

Světlá modrá
Light Blue
H67 / C115
RLM 65 Lichtblau

Bílá
White
H11 / C62

Žlutá
Yellow
H4 / C4